

PROBLEMA 1**Autor: Iulia Tamaș**
graduated “Cum laude” Yale University**CUVINTE ASCUNSE**

Se construiește un Trie, în care se înserează fiecare cuvânt din dicționar, cu literele mari transformate în litere mici. În fiecare nod din trie, o variabilă denotă dacă suntem la finalul unui cuvânt din dicționar. O altă variabilă, counter, initial 0, denotă de câte ori am găsit cuvântul respectiv în tabel.

Se pornește o funcție de tip DFS din fiecare celulă din tabel, apelând-o recursiv pe fiecare celulă vecină. Se parcurge Trie-ul în același timp, și pentru fiecare nod care denotă un final de cuvânt, se incrementează counterul.

Pentru a evita apeluri recursive inutile, nu apelăm DFS dacă nu există nodul corespunzător în Trie (dacă nodul nu există în Trie, știm deja că orice cuvânt cu prefixul curent nu există în dicționar).

Parcurgând Trie-ul, obținem lista de cuvinte în ordine crescătoare, și counterul lor. Parola se obține după regula menționată în enunț.

PROBLEMA 2**Autor: Iulia Tamaș**
graduated “Cum laude” Yale University**PEOPLEBOOK**

Problema ne cere ca pentru fiecare punct i , să aflăm cele mai apropiate k puncte și să le afișăm în ordine crescătoare a distanței de punctul i .

Soluția de 100p

O soluție eficientă folosește quadtree. Construim quadtreeul astfel:

- fiecare nod din quadtree are asociată o zonă din planul 2d al punctelor; alegem zona nodului rădăcină astfel încât să acopere toate cele n puncte (de ex. este suficient ca zona să fie un pătrat cu diagonală $(0, 0), (10000, 10000)$).
- fiecare nod din quadtree este ori un nod frunză, ori un nod interior cu pointeri către cei 4 quadnodes copii
- fiecare nod frunză conține l puncte, unde $1 \leq l \leq k$ și cele l puncte au coordonatele în interiorul regiunii din plan de care e răspunzător nodul frunză
- fiecare nod interior este un nod a cărui regiune din plan conține minim $k+1$ puncte. Împartim regiunea din plan a nodului în 4 regiuni egale, și le asociăm ca regiuni celor 4 copii ai nodului interior.

Pentru a obține soluția ne bazăm pe următoarea observație: pentru fiecare punct i , aflat într-un nod frunză f , cele mai apropiate k puncte, se află la o distanță mai mică sau egală cu distanța de la i la cel mai îndepărtat colț al nodului părinte(f) (Demonstrația mai jos). Un colț al unui nod este unul din cele patru colțuri ale regiunii din plan de care este răspunzător nodul.

Pe baza observației de mai sus, avem următoarea soluție: pentru fiecare punct i , aflat într-un nod frunza f , calculăm distanța r până la cel mai îndepărtat colt al nodului părinte(f). Cream un cerc C , cu centrul în punctul i și raza r . Cream un vector numit 'suspecti' în care vom pune punctele care au potențial de a fi între cele mai apropiate k puncte de i . Traversăm quadtreeul începând cu nodul rădăcină, trecând prin fiecare nod a cărui regiune de plan intersecționează cercul C . Când traversăm quadtreeul, dacă trecem printr-un nod frunza, copiem punctele din nodul frunza, în nodul de suspecti. Când trecem printr-un nod interior, decidem pe baza testului de intersecție cu cercul C , care din cei 4 copii trebuie vizitați. După ce terminăm traversarea, sortăm vectorul de suspecti și alegem primele k puncte ca distanță față de punctul i .

Demonstratie. Dat modul în care am decis să construim quadtreeul, fiecare nod interior acoperă cel puțin $k+1$ puncte. Astfel, pentru orice punct i , aflat în frunza f , nodul părinte(f) are cel puțin k puncte diferite de i . Toate aceste puncte se află la o distanță față de i mai mică sau egală de distanța de la i până la cel mai îndepărtat colt al părinte(f). Numim această distanță ' r .' Data fiind această soluție potențial neoptimală (unde alegem ca prieteni pentru i k din punctele din nodul părinte(f)), știm că punctele din soluția optimă sunt la o distanță $\leq r$ de punctul i .

Soluii parțiale

Punctaje parțiale se pot obține calculând distanțele dintre fiecare pereche de puncte (i, j) . Diferența dintre soluțiile parțiale prezentate mai jos este modul în care se decid (sortează și aleg) cele mai apropiate k puncte pe baza calculării tuturor celor n^2 distanțe.

Soluția naivă-1, complexitate teoretică: $O(n^2 \cdot k)$

Pentru fiecare punct i , cele k puncte se află astfel:

Pentru fiecare punct j , calculăm distanța $\text{dist}(i, j)$. Menținem un vector de k elemente, d , pe care îl actualizăm pe măsură ce calculăm distanțele $\text{dist}(i, j)$, astfel încât d să conțină cele mai apropiate k puncte de i pe care le-am văzut până acum.

Actualizarea vectorului d este similară cu operația de insert pentru insert-sort. Pentru ca soluția să fie mai rapidă, menținem mereu și max_j , punctul cel mai departat de i . Înainte de a actualiza d cu un punct j , verificăm mai întâi ca punctul j este mai aproape de i ca punctul max_j . Dacă j este mai departe atunci, j nu are cum să facă parte din soluție. Astfel reușim ca în practică să evităm efectuarea operației de actualizare, și timpul de rulare al soluției este mult sub complexitatea teoretică de $O(n^2 \cdot k)$.

Soluția este dată de cele k elemente din d .

Soluția naivă-2, complexitate teoretică: $O(n^2 \cdot \log(k))$

Pentru fiecare punct i , cele k puncte se află astfel:

Pentru fiecare punct j , calculăm distanța $\text{dist}(i, j)$ și o plasăm într-un vector v . Efectuăm o sortare parțială a lui v (folosind `partial_sort`), astfel încât cele mai mici k puncte (ca distanță față de i) din v să fie sortate.

Soluția este dată de primele k elemente din v .

Solutia naiva-3, complexitate teoretica: $O(n^2 \cdot \log(n))$
Pentru fiecare punct i , cele k puncte se afla astfel:

Pentru fiecare punct j , calculam distanta $\text{dist}(i,j)$ si o plasam intr-un vector v . Efectuam o sortare completa a lui v (folosind sort).

Solutia este data de primele k elemente din v .

PROBLEMA 3

Autor: elev Cristi Dospa
Colegiul Național “Grigore Moisil”, București

SEC

Soluție $O(N * Q)$ – 30p

Începem rezolvarea prin a face o parcurgere Euler a arborelui dat. Se poate observa că fii unui nod sunt identici dacă secvențele din parcurgerea Euler corespunzătoare acestora sunt identice. Astfel putem verifica la fiecare interogare simetria celor doi fii în timp liniar.

Soluție $O(N + M)$ – 100p

Pentru obținerea punctajului maxim vom optimiza soluția precedentă: Pe parcurgerea Euler obținută aplicăm algoritmul lui Manacher pentru aflarea celui mai lung palindrom centrat într-o anumită poziție. La fiecare interogare putem răspunde în timp constant dacă cei doi fii sunt sau nu identici. O alternativă pentru rezolvarea acestei probleme este de a folosi în loc de algoritmul lui Manacher algoritmul Z, de două ori.

PROBLEMA 4

student Vlad Costin
Universitatea Politehnica Bucuresti

UNICORN

Solutia ($O(n^2)$ – 30 puncte) se bazeaza pe programare dinamica. Fie vectorul sol , unde $\text{sol}[i]$ = greutatea si lungimea turnului corn ce reprezinta solutia pentru prefixul $1 \dots i$ al clatitelor initiale, in care se gaseste clatita cu indicele i . Astfel, pentru a calcula $\text{sol}[i]$, trebuie sa ne uitam la toate clatitele din spate cu raza mai mare decat raza clatitei i si alegem cea mai buna solutie ($\max(\text{sol}[j]), j < i$ si $\text{raza}[j] > \text{raza}[i]$), apoi adunam la greutatea ei, greutatea clatitei cu indicele i si crestem cu 1 lungimea. Solutia noastra va fi maximul din fiecare $\text{sol}[i]$, $1 \leq i \leq n$. Aceasta metoda ar iesi din timp pentru 70% din teste.

Solutia optima ($O(n \cdot \log(n))$ – 100 puncte) se foloseste de dinamica anterioara, modificand algoritmul astfel incat sa putem gasi clatita din spate cu raza mai mare care ne ofera cea mai buna solutie in $O(\log n)$. Astfel vom folosi un arbore de interval in care vom calcula maximul solutiei pe un anumit interval de lungimi de raze. Deoarece razele clatitelor variaza intre 1 si 10^9 , trebuie mai intai sa normalizam valorile razelor (sortam clatitele dupa raza si inlocuim fiecare raza cu indicele clatitei in vectorul sortat, avand grija la razele egale). Dupa normalizare, domeniul valorilor razelor a devenit $[1, n]$, pastrand ordinea din sirul initial (relative la raza), deci nu am modificat cu nimic gradul de generalizare al problemei. Acum construim arborele de intervale, iar la fiecare pas din dinamica, cautam solutia din arbore pe intervalul $[\text{R}[i]+1, \text{raza_maxima}]$ in $\log(n)$, actualizam

maximul global, iar apoi actualizăm pe intervalul $[R[i], R[i]]$ cu soluția prefixului $1, \dots, I$.
Complexitate totală $O(n \cdot \log(n))$